

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' – Ἔτος ΚΓ'
Φλώρινα – ἀριθμ. φύλλου 1289²

Κυριακὴ Β' Λουκᾶ (Λουκ. 6,31-36)
5 Ὀκτωβρίου 2014 (2006)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Πῶς πρέπει νὰ ζοῦμε;

«Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως» (Λουκ. 6,31)

Υπάρχουν, ἀγαπητοί μου, ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, πού κατηγοροῦν συνεχῶς. Καὶ τί λένε; **Μία ἀπὸ τὶς κατηγορίες** εἶνε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀνταποκρίνεται στὶς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν, εἶνε ξένη στὶς ταλαιπωρίες τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου· ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο ἐνδιαφέρεται μόνο γιὰ τὴν πέρα τοῦ τάφου ζωὴ καὶ **ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν παρούσα**· ὅτι μὲ τὰ κηρύγματα περὶ παραδείσου καὶ κολάσεως στρέφει τὸ νοῦ στὸ μεταφυσικὸ κόσμο καὶ ὑπνωτίζει τὸ λαό, πού πέφτει θῦμα διαφόρων ἐκμεταλλευτῶν. Τί ἔχουμε ν' ἀπαντήσουμε;

Ἀπαντοῦμε. Ἡ Ἐκκλησία δὲ θὰ παύση νὰ κηρύττει, ὅτι πέρα τοῦ τάφου ὑπάρχει ζωὴ, **αἰώνιος ζωὴ**, κι ὅτι ἡ παρούσα ζωὴ ἐν συγκρίσει μὲ τὴν αἰωνιότητα εἶνε μία σταγόνα τοῦ ὠκεανοῦ. Ἄλλ' ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία δείχνει τὸν οὐρανὸ καὶ λέει ὅτι ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἡ αἰωνιότης, ἐν τούτοις δὲν παύει νὰ **ἐνδιαφέρεται καὶ γιὰ τὴν παρούσα ζωὴ**. Κηρύττει, ὅτι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ στὴν αἰώνιο ζωὴ, ἂν δὲν ζήσῃ ἐδῶ, τὰ λίγα αὐτὰ χρόνια πού τοῦ ὤρισε ὁ Μεγαλοδύναμος, σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά του τὸ ἅγιο. Ἡ ἐπίγειος ζωὴ δίνει τὸ εἰσιτήριο γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Γι' αὐτὸ ἡ πίστις μας κηρύττει τὴν ἀξία τῆς παρουσίας ζωῆς.

Ζῆς σὰν κτήνος; τότε εἶνε κλειστὸς οἱ πύλες τοῦ παραδείσου· ὅπως λέει κάπου ὁ ποιητῆς Δάντης, δὲν μποροῦν νὰ εἰσέλθουν ἐκεῖ ἄνθρωποι πού ἔχουν βορβορώδη τὴν ψυχὴ. «Ἐνα χοῖρο δὲν τὸν βάζεις στὸ σαλόνι, καὶ στὸ παλάτι τοῦ Θεοῦ, τὸ σαλόνι τῆς αἰωνιότητος, δὲν μπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ μία ψυχὴ κτηνώδης καὶ ἀκάθαρτη. Πρέπει νὰ ζῆς σὰν ἄνθρωπος. «Ἀλήθεια, χαριτωμένο πλάσμα ὁ ἄνθρωπος, ὅταν εἶνε ἄνθρωπος», ὅπως ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας (Μένανδρος). Τὰ πόδια σου θὰ πατοῦν ἐδῶ στὴ γῆ, ἀλλὰ τὰ μάτια σου νὰ τὰ ἔχῃς στραμμένα στὸν οὐρανό. Νὰ ζῆς ἀνεβαίνον-

τας διαρκῶς τὴν κλίμακα τῆς τελειοποιήσεως, τῆς θεώσεως, ὥστε νὰ γίνῃς υἱὸς τοῦ Θεοῦ, **Θεὸς κατὰ χάριν**.

Ἡ πίστις μας λοιπὸν δὲν περιφρονεῖ τὴν ἐπίγειο ζωὴ. Γιὰ μᾶς ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶνε βᾶθρο τῆς αἰωνιότητος. Ἀπόδειξις ὅτι ὁ Χριστὸς δίνει μεγάλη σημασία στὴν ἐπίγειο ζωὴ, στὸ **πῶς θὰ ζήσουμε**, εἶνε τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο. Τί λέει;

Τὸ εὐαγγέλιο θεσπίζει **ἓνα νόμο**, πού ρυθμίζει τὶς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους. Εἶνε νόμος ἄριστος. Δὲν μοιάζει μὲ τοὺς **ἐλλιπεῖς νόμους** τῶν κοινοβουλίων τοῦ κόσμου τούτου, πού μοιάζουν μὲ φάμπρικες. Ὅπως ὁ φοῦρνος βγάζει καρβέλια, ἔτσι τὰ κοινοβούλια τῶν κρατῶν βγάζουν νόμους. Ἀφ' ὅτου ἐμεῖς γίναμε ἐλεύθερο κράτος, ἔχουμε βγάλει –γιὰ μετρηστε– 20.000 νόμους! ὑπὸ συνταγματικὴν βασιλείαν, ὑπὸ δημοκρατίαν, ὑπὸ δικτατορίαν, ὑπὸ ὀχλοκρατίαν... Χιλιάδες νόμοι, μὲ ἄρθρα, μὲ παραγράφους, μὲ διατάξεις. Νόμοι στρυφνοί, πού σπᾶνε τὰ κεφάλια τους νομικοὶ καὶ ἀρεοπαγῖτες γιὰ νὰ τοὺς δώσουν κάποια ἐρμηνεία.

Νόμοι ἀτελεῖς. Ἀλλὰ ὁ νόμος τοῦ Κυρίου; **Τέλειος. Καὶ ἀπλός**· μόνο δώδεκα λέξεις! καὶ δὲν ὑπάρχει ζυγαριὰ νὰ ζυγίσουμε τὴν ἀξία τους. Εἶνε ὁ νόμος πού λύνει ὅλα τὰ προβλήματα. Ἀκοῦστε τὶς δώδεκα λέξεις του· «*Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως*» (Λουκ. 6,31). Ὡ ἄνθρωποι, λέει, ὅπως θέλετε νὰ συμπεριφέρονται οἱ ἄλλοι σ' ἐσᾶς, ἔτσι νὰ συμπεριφέρεστε κ' ἐσεῖς σ' αὐτούς. Ὑπάρχει νόμος ἀπλούστερος καὶ εὐκολώτερος; Τὸν καταλαβαίνουν καὶ οἱ πιὸ ἀγράμματοι.

Ἄν καὶ εἶνε τόσο εὐκολονόητος, ἀναφέρω μερικὰ παραδείγματα, πού δείχνουν ἀξία του.

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, εἶνε διπλός,

ψυχή και σώμα. Γι' αυτό έχει και πνευματικές και υλικές **ανάγκες**. Για να ζήσει πάνω στη γη, χρειάζεται ωρισμένα πράγματα. Είτε βασιλιάς είσαι είτε άσκητης είτε Διογένης μέσα στο पिθάρι σου, έχεις ανάγκες. Ποιές είν' αυτές;

● **Ἡ περιουσία.** "Όταν λέμε περιουσία, δὲν ἐννοοῦμε μεγάλα κεφάλαια, ἑταιρεῖες καὶ ἐπιχειρήσεις ἀπὸ ἀτιμίες καὶ κλεψιές. "Όχι, τέτοια περιουσία δὲν εὐλογεῖ ὁ Χριστός. Εὐλογεῖ τὸ γεωργό, τὸ βοσκό, τὸν ἐργάτη, τὸν ὑπάλληλο, τὸ στρατιώτη, τὸν ἀξιωματικό..., κάθε ἐργασία πού γίνεται μὲ ἰδρώτα. Εὐλογεῖ τὶς μικρὲς τίμιες οἰκονομίες. Προτιμότερο φτωχὸς μὲ τὸ Χριστὸ παρά ἑκατομμυριοῦχος μὲ τὸ διάβολο. Ἄλλ' ὅσο φτωχὸς καὶ νὰ εἶσαι, θὰ ἔχῃς μιὰ καλύβα, ἓνα ζευγάρι παπούτσια, ἓνα ροῦχο, μερικὰ χρήματα γιὰ τ' ἀναγκαῖα. Καὶ σ' ἐρωτᾷ τώρα ὁ Χριστός· Θέλεις ὁ ἄλλος νὰ κλέψῃ τὸ πορτοφόλι σου; νὰ σὲ ἀδικήσῃ; νὰ ἐργάζεσαι καὶ νὰ μὴ σὲ πληρώνῃ; Θέλεις νὰ πάῃ τὴ νύχτα στὸ κτῆμα σου καὶ νὰ ξερριζώσῃ τὰ δέντρα; νὰ βάλῃ φωτιά νὰ κάψῃ τὴν καλύβα σου; γενικὰ νὰ σὲ ζημιώσῃ; Δὲν θέλεις. "Όπως λοιπὸν ἐσὺ δὲ θέλεις ὁ ἄλλος νὰ σὲ ζημιώσῃ στὴν περιουσία σου, ἔτσι κ' ἐσὺ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀδικῆς καὶ νὰ ζημιώῃς τὸν ἄλλο.

● Ἄλλὰ παραπάνω ἀπὸ τὴν περιουσία εἶνε κάποιον ἄλλο ἀγαθὸ· εἶνε **ἡ ζωὴ**, ἡ ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ μᾶς ἐρωτᾷ ὁ Κύριος· Θέλεις ὁ ἄλλος νὰ νοθεύῃ τὸ γάλα ἢ ἄλλα τρόφιμα; θέλεις στὸ φαγητό σου νὰ ρίξῃ δηλητήριο; θέλεις νὰ δημιουργῆ κλίμα ἀνθυγιεινὸ εἰς βάρος σου; θέλεις νὰ πάρῃ κλαδευτήρι, νὰ σοῦ κόψῃ τ' αὐτὶ ἢ τὴ μύτη, νὰ σοῦ ξερριζώσῃ τὴ γλώσσα, νὰ σὲ ἀκρωτηριάσῃ, νὰ μείνῃς ἀνάπηρος; θέλεις νὰ πάρῃ πιστόλι νὰ σὲ σκοτώσῃ; "Όχι ὄχι, ἀπαντοῦν ὅλοι ἀνεξαιρέτως. "Ἐ λοιπὸν, πάνω σ' αὐτὸ τὸ «ὄχι» θεμελιώνεται ὁ νόμος τοῦ Χριστοῦ μας. "Όπως ἐσὺ θέλεις ὁ ἄλλος νὰ σεβαστῇ τὴ ζωὴ σου, ἔτσι κ' ἐσὺ νὰ σεβαστῇ τὴ ζωὴ του, πού εἶνε ἡ βάσι τῆς ὑπάρξεως.

● Τὸ ἓνα λοιπὸν εἶνε ἡ περιουσία, τὸ ἄλλο ἡ ζωὴ. Παραπάνω ὅμως κι ἀπὸ τὰ λεφτὰ κι ἀπὸ τὴ ζωὴ –γιὰ μᾶς τοῦλάχιστον τοὺς "Ελληνες– εἶνε, ἀγαπητοί μου, **ἡ τιμὴ**, ἡ ὑπόληψις τοῦ καθενὸς καὶ τῆς οἰκογενείας. Καὶ πάλι σ' ἐρωτᾷ ὁ Κύριος· Θέλεις ὁ ἄλλος νὰ σὲ κατηγορῇ στὸ καφφενεῖο καὶ νὰ σὲ διασύρῃ; θέλεις νὰ πάρῃ ψεύτικο ὄρκο στὸ δικαστήριο καὶ νὰ σὲ παραστήσῃ ἔνοχος; θέλεις νὰ εἶσαι ἐσὺ στὸ ἐξωτερικό, καὶ νὰ γράψῃ κάποιος στὴ γυναῖκα σου ὅτι ἀσωτεύεις; θέλεις, τὴν ὥρα πού εἶσαι στὴ δουλειά, νὰ τρυπώσῃ ὁ ἄλλος στὸ σπίτι σου σὰν τὸ φίδι καὶ νὰ ἀτιμάσῃ τὴ γυναῖκα σου,

τὴν κόρη σου, τὴν ἀδερφή σου; Τὰ θέλεις αὐτά; "Όχι ὄχι! ἀπαντᾷ ἡ ἀγνή ψυχὴ τοῦ "Ελληνος, πού πάντοτε ὑπεράνω τοῦ χρήματος καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς ἔθετε τὸ φιλότιμο, τὴν τιμὴ καὶ ὑπόληψι. "Όπως λοιπὸν ἐσὺ δὲ θέλεις ὁ ἄλλος νὰ θίξῃ τὴν οἰκογενειακὴ σου τιμὴ, ἔτσι κ' ἐσὺ μὴ θίξῃς τὴν τιμὴ καὶ ὑπόληψί του.

* * *

Αὐτὰ πού εἶπαμε εἶνε, ἀγαπητοί μου, ἡ μία ὀψις τοῦ νομίσματος, ἡ ἀρνητικὴ πλευρά. "Υπάρχει καὶ **ἡ θετικὴ πλευρά**. Ποιὰ δηλαδή; "Ἐσὺ, ὄχι μόνο δὲν θέλεις νὰ σοῦ κάνῃ ὁ ἄλλος κακό, ἀλλὰ θέλεις καὶ **νὰ σοῦ κάνῃ καλό**. Πεινᾷς; θέλεις νὰ σοῦ δώσῃ ψωμί. Διψᾷς; θέλεις νὰ σοῦ δώσῃ νερό. Εἶσαι γυμνός; θέλεις νὰ σοῦ δώσῃ ἓνα ροῦχο. Εἶσαι ἄρρωστος; θέλεις ὁ ἄλλος νὰ σὲ ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ σοῦ δώσῃ φάρμακο. Πέθανε κάποιος δικός σου; θέλεις οἱ ἄλλοι νὰ ἔρθουν νὰ σὲ παρηγορήσουν. "Ἐ λοιπὸν· ὅπως σὲ δὲν δυσκολίες σου περιμένεις οἱ ἄλλοι νὰ σπεύδουν κοντά σου, ἔτσι κ' ἐσὺ νὰ σπεύδῃς κοντά τους σὲ δὲν δυσκολίες τους.

Πάνω σ' αὐτὸ τὸ νόμο ἂς στηρίξουμε τὶς σχέσεις μας μὲ ὄλους. Ἰννομάστηκε «**χρυσὸς κανόνας**». Καὶ λένε, ὅτι ἓνας αὐτοκράτορας τοῦ πρώτου αἰῶνος μετὰ Χριστόν, ἀπ' ὄλους τοὺς νόμους πού τοῦ ὑπέδειξαν οἱ σοφοί του, προέκρινε αὐτόν, τὸ νόμο τοῦ Χριστοῦ, καὶ διέταξε νὰ τὸν γράψουν σὲ πινακίδες παντοῦ· «*Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως*».

"Ἄν εἶχα δικαίωμα, θὰ πήγαινα **στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη**, πού δὲν βρίσκουν λύσεις καὶ τὰ προβλήματά τους ἔγιναν κουβάρι μπερδεμένο, καὶ πάνω ἀπὸ ἑκεῖ πού συνεδριάζουν θὰ ἔγραφα· «*Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως*». Διότι αὐτὸ ἔχει ἐφαρμογὴ γιὰ ἄτομα, γιὰ οἰκογένειες, πολὺ δὲ περισσότερο γιὰ τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα ἔθνη. Ἐὰν ἐφαρμοζόταν, τότε αὐτὴ ἡ γῆ θὰ γινόταν παράδεισος.

Καὶ ἔπειτα λένε, ὅτι τάχα τὸ Εὐαγγέλιο δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἐπίγειο ζωὴ; "Όχι. Τὸ Εὐαγγέλιο, ὅπως εἶπε ἀκόμα κι ὁ Κοραῆς, εἶνε ἡ συνταγὴ τῆς **ἐπιγείου καὶ οὐρανίου εὐτυχίας**.

Θέλεις νὰ ζήσης εὐτυχής; Θέλει ἡ οἰκογένεια, ἡ κοινωνία, τὰ ἔθνη νὰ ζήσουν εὐτυχεῖς καὶ πάνω στὰ πλάτη καὶ μήκη τοῦ πλανήτου μας νὰ πετᾷ πάντοτε τὸ περιστέρι τῆς εἰρήνης; **Αὐτὸ τὸ νόμο ἂς τηρήσουμε**. Τότε εἰρήνη καὶ εὐτυχία θὰ βασιλεύῃ, πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, εἰρήνην τῆς ἀνθρωπότητας, καὶ εὐτυχίαν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**